

**Brev till Sophie Elkan
från Selma Lagerlöf:
1918-1921 : L 84:1 - 197**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2792

Märbacka, Lunn 1/2 1931.

Käraste.

Tack för ett läuvt brev, Felnersdramer och
ett brevkort. Du var verkligen oskyldig. Jag
sann jag den lilla skatten, som väl var. Jag
vet inte hur jag skulle ha kunnat gå igenom li-
net utan den. Färligt besväret! Den lilla boken var
undantaget på ett ställe, där den aldrig brukas
ligga. Jag måste ha städat undan den på trehundraåttio.
Jag är så glad, att det alljänt kommer goda underrät-
telser från dig och ditt husfolk. Nu har ju Jenny haft
mer än en månads lugn. Det måste ju vara goda
tecken. — Ja, jag har läst igenom Felnersdramer,

härskigt - dty, nu har vi befattningarna här, du skulle
känna, att det var och kunde ha för sig vare
särskilt du bad mig, i går, om förrgår. Jag
började med Lustig, men den erbjöd intet av in-
tresse. Man kan säga, att det var en verklig saga, men
ingenting mer, icke stiliserad, icke poesi över hand-
lingen, och fullt banal. Tänk att samma man
kan tyckas så fullkalligt ibland och vara så utom-
stämning ibland. - Den andra, Rapunsel, var ju myg-
ket intressantare. Det var vackert i början, när
modern kom över trädgårdsmuren, fastän den akten
var väl lång. Den andra var också för lång, troll-
kainnar säger nog saker, som skola vara djup-
sinniga, men som man icke förstår och likaså
är scenen i tornet för lång, innan hon blir fång-
lad. Men sedan tyckte jag, att det var någon

författaren som kunde tamma. Men på
så alla för ett sådant hem - det skulle gälla
författaren. Jag avsnar: det besara mig och
slags egendomlig icke från hörd poesi över trollkain-
nar och häret och över kungen och häret. Slutet
var rätt mätt med den förfallna trädgården, kar-
nen och den sjuåriga näntan, den påminnde om
Froschkönig. Ja, på nu höra vad Selander säger,
Rapunsel kan han ju lära. "Lustig" var så illa
skrivet och stavat och överhoppat, det kan man
icke lämna en teaterdirektör. Fast nej, det måste nog
vara Lindberg, som spelade Rapunsel. Jag tycker icke
emellertid, att det borde vara möjligt att på översätta
den, om man tänkte sig den, Döden och Froskungen
i ett band tryckta. Inte för att den är så bra som
de två första, den är mer Mästerliedstil, men det
är ändå poesi i den. Men jag tycker, att de tre
skulle hildas en påtjänande bok. ~~eller~~

Den 17de dag är vår dag, du vet.
gräta på mig från det stora skottet - eller från
var mycket vackert, men jag ^{har} ^{ett} ^{stort} ^{hjärt} ^{för} ^{att} ^{se} ^{de}
mång, att jag skulle skriva till Annapolis och se honom
ge morgonstämman till ett stort kärleksfullt

Jag har börjat skriva ~~en~~ tidigt för att hinna
med ett brev, innan Befallningsman kommer med
sina räkenskaper. Tänk, att madame de Guirielles har
upprekarat sig igen. Han var med på Hoinuokongressen
1914, det är sann om de döda skulle vara kamma
täckta. Han föreföll snäll, men efterhängsen. Det ska,
jag tror, att du har gjort dig så många vänner i
Frankrike, att du bara kunde få några böcker översatta,
det skulle väl vara noveller. hehe.

Jag har ofta läst dina brev om Topelius. Alla, som skrivit,
ha varit osämligt hjärtliga, skrivit mer äg-
nerat både kärlek och tåll är också, och det är
goda tecken, tycker jag, när ens vänner vågar komma
med sina små anmärkningar. Den enda, som
var alltigenom stark var Helena Nyblom,
"gammal kärlek rastar inte". Han var rasande

och var inte heller något med hans berättelser. Han
har mig rätt, men jag tycker inte han skulle
ha mig, dock för att han skrev så otroligt tydligt.